

نگاهی انتقادی به پروژه مسکن مهر از منظر گفتمان عدالت با تأکید بر تئوری پیر بوردیو

میرداود هاشمی^۱

چکیده

دولت نهم و دهم با شعار برقراری عدالت و کم کردن شکاف طبقاتی در بین مردم ایران بر سرکار آمد. مهم‌ترین دستاورد این دولت، اجرای پروژه مسکن مهر در خصوص تأمین مسکن برای قشر کم برخوردار جامعه بود. ناظر بر این، پژوهش حاضر، در خصوص پاسخ به این سؤال انجام گرفت؛ اجرای عدالت اجتماعی در طرح مسکن مهر چگونه است؟ این مقاله به روش کیفی و با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی انجام شده است. نتایج این پژوهش نشان داد که پروژه مسکن مهر، به دلیل گرانی زمین در اطراف شهرهای بزرگ به اجرا درآمده و این امر نیز موجب جدایی‌گزینی فضایی شده است. به‌رغم اینکه مسکن مهر، ظواهر مدرن دارد، اما فضای اجتماعی این مناطق را بیشتر طبقات کم برخوردار جامعه تشکیل می‌دهند. از این رو تمرکز قشر عظیم طبقه اجتماعی پایین در این مناطق، منجر به بازتولید طبقه اجتماعی و در نهایت به بازتولید ساختارهای نابرابر منتهی می‌شود؛ بنابراین بسیار محتمل خواهد بود که ساختار فضای اجتماعی مسکن مهر، یک نوعی بی‌عدالتی نظام‌مند را به لحاظ اجتماعی و فرهنگی دامن بزند.

واژگان کلیدی

مسکن مهر، عدالت، عادت‌واره، میدان، سرمایه فرهنگی و اجتماعی.

۱. دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی گروه علوم اجتماعی، دانشکده حقوق و علوم اجتماعی، دانشگاه تبریز، تبریز،